

[Christmas Møller.]

Jeg haaber, at den højtærede Statsminister vil være enig i, at Offentligheden har Krav herpaa.

Jeg vil dernæst gøre et Par enkelte Bemærkninger til de Synspunkter, der er fremsat om den saakaldte Englandstraktat, som i og for sig ikke er nogen Traktat, men som dels er en Betalingsoverenskomst med Kursen fastsat til 19,34, dels er en Aftale angaaende Landbrugets Priser, og endelig nogle Bemærkninger om, hvorvidt de Betragtninger er rigtige, der er fremsat angaaende den Prisudvikling, der har fundet Sted siden da.

Maa jeg for det første angaaende Englandsaftalen, som jeg altid har vedstaaet mit fulde Ansvar for, sige, at der kan ikke være den fjerneste Tvivl om, at den daværende Regering og jeg som Udenrigsminister og Forhandler i London havde fuldkommen Ret til at slutte Betalingsoverenskomsten med Kursen fastsat til 19,34. Det var ligefrem vedtaget; man var maaske ikke fra alle Sider lige tilfreds med det, men der var simpelt hen ingen Tvivl derom.

Med Hensyn til Landbrugets Priser er Stillingen, saaledes som jeg ogsaa offentligt udførligt har redegjort for, at der vel ikke var en saadan Aftale i Regeringen. Men jeg har Lov til at fremhæve, at da jeg vendte hjem fra London den 2. August 1945, hvor det ikke var muligt samme Aften at holde et Møde med Erhvervenes Repræsentanter eller i Ministeriet, drog jeg Omsorg for, at Mødet holdtes saa tidligt som muligt, Fredag, tror jeg det var, den 3. August Kl. 10 $\frac{1}{2}$. Det ærede Medlem Hr. V. Buhl vil ikke bestride — det ærede Medlem var jo dengang Statsminister —, at jeg gennem den Uges Tid, jeg opholdt mig i London, praktisk talt daglig holdt ham underrettet om Forhandlingerne.

Det ærede Medlem vil heller ikke bestride, at jeg, straks da jeg kom hjem, satte ham ind i, hvordan Situationen laa, og at jeg sagde, som jeg mange Gange har sagt, at jeg havde taget denne foreløbige Overenskomst, fordi jeg mente, at den var rigtig; hvis man ikke vilde have den, kunde man lade være, og saa kunde jeg naturligvis ikke mere være Udenrigsminister. Og ved det Møde, som jeg her staar med Referatet af, den 3. August, hvor der til Stede var Hans Kongelige Højhed Prins Axel, Ministrene, bortset fra Forsvarsministeren og Minister Aksel Larsen, Finansdelegationens Medlemmer undtagen Direktør Bramsnæs, Prisdelegationens Medlemmer, Departementschef Cohn, Direktør Lindgren, og

fra Udenrigsministeriet Direktør Svenningesen, Kontorchef Christensen og Sekretær Sandager Jeppesen — der blev af mig som Udenrigsminister og af Minister Wærum aflagt fuldstændig Rapport om, hvad vi havde udført, hvad jeg naturligvis — jeg kan godt bruge Formen *jeg* — havde Answeret for. Der er efter min Opfattelse ingen Tvivl om, at Stillingen var den, at jeg lagde Sagen fuldstændig aabent og klart frem, og at Ministeriet ogsaa vidste, hvorledes Sagen var. Jeg vil ikke sige om den højtærede Statsminister — den daværende Indenrigsminister —, at han var tilfreds, ja, jeg vil slet ikke, hvad jeg i øvrigt aldrig har gjort, skyde den højtærede Statsminister eller den højtærede daværende og nuværende Landbrugsminister noget Ansvar i Skoene for det. Jeg har kun sagt, at jeg har handlet saadan og saadan, og man mente altsaa ikke at kunne gaa skarpt imod det, saaledes at man fremkaldte, om jeg saa maa sige, en Krise paa det, hvilket man kunde, og det maa jeg mene, for ellers havde jeg jo ikke optraadt loyalt i den paagældende Situation. Det er nødvendigt for mig at sige, at jeg mener, at jeg over for mine daværende Kolleger, og det vil jeg gerne have Lov til at fremhæve her, har optraadt loyalt.

Det er for saa vidt det formelle, og det skal altsaa ikke skille den højtærede Statsminister og mig, for enhver vidste naturligvis, at han ikke var tilfreds; der var jo saa meget, den højtærede Statsminister ikke var tilfreds med i den Situation, det er blevet meget bedre for den højtærede Statsminister siden da — men det er en anden Side af Sagen.

Men dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den materielle Side af Sagen.

Der vil jeg gerne bede det høje Ting lægge Mærke til, at man fra alle Sider siger, at man ikke ved, om Resultatet kunde være blevet bedre, og man siger endvidere, at vi har været inde i en uheldig Prisudvikling. Selv det ærede Medlem Hr. Bordings Tale gav Udtryk for, at han var af den Opfattelse, at vi var inde i en uheldig Prisudvikling, men det ærede Medlem kunde overhovedet ikke fremsætte een eneste Bemærkning om, hvorvidt Aftalen havde været forkert eller ej, og derom vil jeg gerne sige følgende: Er der noget Medlem af dette høje Ting, som tror, at det havde været muligt at gennemføre en Overenskomst, som varigt eller i lang Tid havde højere Priser som Grundlag for vort Salg af Landbrugsvarer end de Priser, England betalte Dominions, plus vor Overpris for Kvalitets-